

BURMISTRZ MIASTA I GMINY KĘPNO

WPPiGN.6722.62.2022/243

Kępno, dnia 20 czerwca 2023 roku.

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie § 18b Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 września 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem, zwanego dalej „rozporządzeniem” (Dz.U. z 2021 r. poz. 56), w nawiązaniu do art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2022 r. poz. 840)

Burmistrz Miasta i Gminy Kępno zawiadamia

o opracowaniu nowej karty adresowej zabytku nieruchomego dla nieruchomości przy ul. Solidarności 41 w Kępnie, położonej na działce o numerze: 777.

Jednocześnie zawiadamiamy, że powyższa nieruchomość ujęta zostanie w Gminnej Ewidencji Zabytków miasta i gminy Kępno, która zostanie przyjęta Zarządzeniem Burmistrza w terminie do 31 lipca 2023 roku.

W załączeniu przekazujemy kopię karty adresowej zabytku nieruchomego dla nieruchomości przy ul. Solidarności 41 w Kępnie, położonej na działce o numerze: 777. .

Z up. Burmistrza

/-/ mgr inż. Milena Piętka
Naczelnik Wydziału

Sp. A. Jokiel

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
			KĘPNO
1. Nazwa KAMIENICA		2. Czas powstania około 1910 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym			4. Adres
 <p>Widok w kierunku południowo-wschodnim</p>			4. Adres ulica i nr: Solidarności 41 nr działki: 777
			5. Przynależność administracyjna
			województwo: wielkopolskie powiat: kępiński gmina: Kępno
			6. Formy ochrony
			Ustalenie ochrony w Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego: Uchwała Nr XLII/249/2013 Rady Miasta Kępno z dnia 2013-09-18

Kępno – fragment mapy w skali 1:5000, zaznaczone usytuowanie obiektu

Najstarsza wzmianka w źródłach historycznych o Kępnie pochodzi z 1282 r., było miastem książęcym i miało się pod względem praw miejskich wzorować na Kaliszu. W drugiej poł. XIII w. pojawiają się dwie nazwy Kępna jako Campno i Langenfurt (Długi Bród). Nazwa niemiecka wynikała z napływu ludności niemieckiej w czasie kolonizacji prowadzonej na Śląsku w poł. XIII w. Po upadku życia miejskiego na początku XIV w. Kępno było aż do poł. XVII wsią.

W XVII w. rozwój Kępna związany był z kontrreformacją, w sąsiadujących z Polską posiadłościach habsburskich, a także na Śląsku prześladowano protestantów, którzy uciekali do Polski. Król Władysław IV w 1635 zagwarantował wolność wyznania augsburskiego i traktowanie na równi z mieszkańcami. Przywilej lokacyjny nadał miastu Adam Franciszek Biskupski w 1661 r. Centralną część miasta stanowił Rynek, w końcu XVII w. wybudowano na jego środku ratusz. Z Rynku wychodziły dwie ulice narożnikowe w kierunku północnym i południowym i trzy w kierunku osi wschód-zachód. Miasto rozbudowywało się głównie w kierunku wschodnim, gdzie powstała dzielnica zamieszkała przez Żydów oraz w kierunku południowym gdzie mieszkała ludność polska. W części północno-zachodniej zamieszkiwała ludność niemiecka – protestancka.

Na początku XIX w. nastąpiły dalsze zmiany w zabudowie miasta spowodowane pożarami w 1790 i 1973 r. Ratusz został rozebrany kilka lat wcześniej, a nowego jeszcze nie zbudowano. W 1804 r. zarejestrowano istnienie 272 domów. Wzniesiono budynki użyteczności publicznej: urzędy, szkoły, budynki wojskowe, szpitale i cztery obiekty kościelne. W 1854 r. centrum miasta zostało zniszczone przez pożar. W 2 poł. XIX w. Kępno rozwijało się głównie w kierunku przedmieścia Warszawskiego. Zaczęły w mieście powstawać typowe dla tego okresu domy czynszowe, w których właściciele wynajmowali mieszkania za dużą opłatą uboższym mieszkańcom. Dzielnica rozwija się w kierunku północnym, gdzie w l.70 XIX w. powstała linia kolejowa. Wzdłuż drogi na Ostrzeszów powstawały domy mieszkalne na przemian z zakładami przemysłowymi jak: młyn parowy, rzeźnia, gazownia i magazyny.

Kamienica usytuowana przy ul. Solidarności. Budynek na rzucie nieregularnym, dwukondygnacyjny z poddaszem, murowany. Elewacja siedmioosiowa. Osie wyznaczone przez otwory okienne i drzwiowe. Dach czterospadowy kryty dachówką ceramiczną. W skrajnych osiach pseudoryzalit obejmujące dwa otwory okienne, zakończone szczytem. Oś centralną wyznacza pseudoryzalit z wejściem głównym, zakończony niższym szczytem. Pozostałe okna zamknięte łukiem odcinkowym, na drugiej kondygnacji z ceglanyimi opaskami. Kondygnacje oddzielone fryzem, budynek zwieńczony gzymsem koronującym.

Budynek w średnim stanie. Stolarka okienna i drzwiowa współczesna, częściowo naśladowująca historyczne podziały okienne. Elewacja pokryta patyną, wymagająca oczyszczenia. Znaczne ubytki tynku. Niejednolita kolorystyka stolarki. Nieestetyczne reklamy.

Zaleca się wykonać prace konserwatorsko-restauratorskie elewacji ze szczególnym uwzględnieniem detali architektonicznych. Prace te powinny być poprzedzone badaniami stratygraficznymi.

Reklamy na elewacji powinny się wykonywać zgodnie z kolorystyką, stylistyką i kompozycją elewacji, wykorzystując do tego wysokiej jakości materiały.

W przypadku wymiany stolarki okiennej bądź drzwiowej, zaleca się odtworzyć stolarkę drewnianą, którą należy dostosować detalem, podziałem i wystrojem do stylistyki i charakteru elewacji, w oparciu o materiały źródłowe, bądź czas powstania i stylistykę budynku.

Bieżącej konserwacji należy poddać stan zachowania dachu, system odprowadzania wody w celu ochrony przed uszkodzeniem i zawilgoceniem konstrukcji murów i dachu.

Wszelkie prace mogące wpłynąć na ogład zewnętrzny budynku muszą być przeprowadzane w konsultacji i za zgodą właściwego Konserwatora Zabytków.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Nicola Jabłońska
Ochrona Zabytków KRESY
08.2022 r

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków